

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

28 февруари 1984 година*

По дело 294-82

С предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, съгласно член 177 от Договора за ЕИО от Finanzgericht (Германия) в производството, висящо пред този съд между

Senta Einberger от Schallstadt-Wolfenweiler,

и

Hauptzollamt (Главно митническо учреждение) Freiburg,

относно тълкуването на член 2, параграф 2 от Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизирането на законодателствата на държавите-членки по отношение на данъците върху оборота - Обща система за данък добавена стойност - единна данъчна основа) (ОВ L 145, стр.1),

СЪДЪТ,

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н Т. Коопmans, г-н К. Bahlmann и г-н Y. Galmot, председатели на състав, г-н P. Pescatore, г-н Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, , г-н G. Bosco, г-н O. Due, г-н U. Everling и г-н С. Kakouris, съдии,

генерален адвокат: г-н G. F. Mancini,

секретар: г-н Н. А. Rühl, главен администратор

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 29 октомври 1982 г., постъпило в Съда на 17 ноември 1982 г., Finanzgericht Baden-Wurttemberg (Финансов съд, на Baden-Wurttemberg) отправя до Съда за преюдициално запитване съгласно член 177 от Договора за ЕИО въпрос относно прилагането на данъка върху оборота при внос на наркотични вещества, внесени контрабандно.

2. Спорът по главното дело се отнася до определянето на данък върху оборота, прилаган спрямо вноса на количества морфин, които след като са внесени незаконно във Федерална република Германия, са били продадени в Швейцария в нарушение на германския закон за наркотичните вещества („Beraubungsmittelgesetz“) от ищцата по главното дело. За тези нарушения е била осъдена от германски наказателен съд на една година условна присъда.

3. Finanzgericht желае да узнае дали морфинът трябва да се обложи с данък върху оборота съгласно правото на Общността. За тази цел посочва, че Съдът в своето решение от 26 октомври 1982 г. (Einberger, Дело 240-81, Recueil, стр. 3699) е отбелязал, че въвеждането на Общата митническа тарифа отнема правомощията на държава-

* Език на производството: немски.

членка да налага мита върху контрабандно внесените наркотични вещества, които или са унищожени веднага след разкриването им, или са транспортирани извън митническата територия преди тяхното откриване, като при това оставя на държавата-членка пълна свобода за преследване на извършените нарушения посредством наказателното им право.

4. Finanzgericht отправя, що се отнася до фактите по делото, констатациите по Дело 240-81, а именно, че морфинът не е бил произведен във Федерална република Германия и количеството от този продукт, продадено от ищцата по главното дело, е било внесено контрабандно на германска територия, за да бъде незаконно реекспортирано в трета страна. Finanzgericht се позовава на упоменатото по-горе решение на Съда и пита дали пълната забрана за вноса и пускането на пазара на наркотични вещества, която забранява прилагането на мита, изключва също така събирането на данъци върху оборота при внос.

5. Въз основа на тези съображения, националният съд поставя следния преюдициален въпрос:

„Събирането на данък върху оборота при внос на наркотични вещества съвместимо ли е с член 2, параграф 2 от Шестата директива на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизирането на законодателствата на държавите-членки по отношение на данъците върху оборота - Обща система за данък добавена стойност: единна данъчна основа) (ОВ L 145, 13.5.1977 г., стр. 1 и последващите), ако държавите-членки не са упълномощени да налагат мита?“

6. На първо място трябва да се отбележи, че Finanzgericht поставя преюдициалния въпрос, като се позовава на Шестата директива, докато от делото става ясно, че вносът на наркотични вещества, по които съдът трябва да се произнесе, е извършен през 1974 г., тоест преди влизането в сила на тази директива и следователно по време на прилагането на Втората директива (ОВ 1967 г., стр. 1303). Въпреки това става ясно, че няма разлика между двете директиви по отношение на основния въпрос по настоящото дело, нито в текста на съответните разпоредби, нито в техния контекст; следователно тълкуването, което Съдът трябва да направи на член 2, параграф 2 от Шестата директива се прилага еднакво за член 2, буква б) от Втората директива.

7. Член 2 от Шеста директива при определяне на приложното поле на данък добавена стойност посочва:

„1. Доставките на стоки и предоставянето на услуги срещу заплащане в рамките на страната от данъчно задължено лице, което действа като такова;

2. Вносът на стоки.“

8. Трябва да се отбележи, че Шеста директива съдържа поредица от специфични разпоредби, които обхващат всички видове внос, тоест вносът в Общността, както на стоки от трети страни, така и вносът на стоки от друга държава-членка, като тези разпоредби фигурират, по-специално, в членове 3, 7, член 10, параграф 3, член 11 буква Б, членове 14, 17 и 23 от тази директива.

9. От това следва, че трябва да се прави разлика между операциите, посочени съответно в параграфи 1 и 2 от член 2, които се основават на различни икономически и юридически съображения.

10. Следователно препращащият съд правилно отправя преюдициалния въпрос изключително по отношение на член 2, параграф 2, тоест по отношение на вноса на стоки и по-точно вноса от трети страни, както става ясно от определението за препращане. Освен това преюдициалният въпрос не се отнася до вноса изобщо на незаконни продукти, а само за незаконния внос на наркотични вещества.

11. В този случай въпросът е дали при липсата на изрични разпоредби на директивата по тази точка, незаконният внос на наркотични вещества представлява или не операция, която подлежи на данъчно облагане, или дали директивата трябва да бъде или не тълкувана в смисъл че предоставя на държавите-членки правото сами да решават това.

12. На първо място трябва да се посочи, че директивата не би могла да се тълкува като оставяща този въпрос извън своето приложно поле, като резултатът е, че всяка от държавите-членки трябва да го решава самостоятелно. Подобно тълкуване би било несъвместимо с преследваната цел от директивата, която се стреми да постигне широко хармонизиране в тази област, по-специално, по отношение на данъчната основа за облагане с данък добавена стойност.

13. След установяването на горното, от контекста и от целите на Шеста директива става също така ясно, че тя се противопоставя на облагането с ДДС на наркотичните вещества, когато те са внесени незаконно в Общността. Това заключение се налага като се има предвид практиката на Съда, която изключва събирането на мито при същите обстоятелства, поради това че правното положение, в случая факта, който поражда данъчно задължение, е по същество един и същ в двата случая.

14. По отношение на не събирането на мито при незаконен внос на наркотични вещества е необходимо да се направи препращане към практиката на Съда, според която при внос на наркотични вещества в Общността, които не се внасят по строго контролирания икономически канал, с цел тяхното използване за медицински и научни нужди, не се поражда никакво митническо задължение (виж Решение от 05.02.1981 г., *Norvath*, Дело 50-80, *Recueil*, стр. 385, както и Решенията от 26.10.1982 г., *Wolf*, Дело 221-81, *Recueil*, стр. 3681 и *Einberger*, Дело 240-81, *Recueil*, стр. 3699).

15. Съдът констатира, че наркотичните вещества, които не фигурират по строго контролиран от компетентните органи икономически канал, с цел да бъдат използвани за медицински и научни цели, по същество са предмет на пълна забрана и пускане на пазара в Общността, и че по тази причина тези наркотични вещества не подлежат на мито, когато остават в рамките на незаконния канал, независимо дали са разкрити и унищожени или не са били разкрити от властите.

16. Този аргумент не се ограничава до събирането на мита при внос, а се прилага също така и при събирането на данък върху оборота при внос.

17. В това отношение е необходимо да се подчертае, че целта на директивите относно хармонизирането на законодателствата на държавите-членки по отношение на данъците върху оборота е да се установи обща система за данък добавена стойност, и по-специално, единна данъчна основа в Общността, така както Общата митническа тарифа установява режим на Общността за митата.

18. Всъщност двата данъка имат сходни основни признаци, тъй като се пораждат от събитието на внос на стоки в Общността и от последващото им разпространение по икономическите канали на държавите-членки, и тъй като всеки един от тях съставлява компонент от продажната цена, който се изчислявана по сходен начин от последователните икономически оператори. Тази паралелност се потвърждава от факта, че член 10, параграф 3 от Шеста директива разрешава на държавите-членки да свържат факта, който поражда данъчното задължение, с изискуемостта на данъка върху оборота при внос със същите фактори относно митата.

19. Освен това в настоящия случай, както по отношение на единия, така и на другия данък, пускането на въпросните стоки по икономическите и търговските канали на Общността е по същество напълно изключено.

20. Съобразно с това, както вече Съдът констатира по отношение на митата при внос, незаконният внос на наркотични вещества в Общността, който могат да дадат повод само за наказателни мерки, е напълно чужд на разпоредбите от Шестата директива относно определянето на данъчната основа, и следователно на пораждането на данъчно задължение по данъка върху оборота.

21. Тази констатация не накърнява с нищо правомощията на държавите-членки за преследване на нарушенията на техните законодателства относно наркотичните вещества чрез подходящи санкции с всичките последствия, които те могат да съдържат, по-специално, във финансовата област.

22. Следователно на поставения въпрос трябва да се отговори, че член 2 от Шестата директива трябва да бъде тълкуван в смисъл че не се поражда никакво задължение за данък върху оборота при незаконен внос в Общността на наркотични вещества, които не се придържат по строго контролираните от компетентните органи икономически канали, с цел тяхното използване за медицински и научни цели. Това тълкуване важи също така и за член 2 от Втората директива.

По съдебните разноски

23. Разходите, направени от немското правителство, от френското правителство и от Комисията на Европейските общности, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпроса, отправен до него от Finanzgericht Baden-Württemberg с определение от 29 октомври 1982 г., реши:

Член 2 от Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизирането на законодателствата на държавите-членки по отношение на данъците върху оборота (Обща система за данък добавена стойност: единна данъчна основа) (ОВ L 145, стр. 1) трябва да се тълкува в смисъл че не се поражда никакво задължение за данък върху оборота при незаконен внос в Общността на наркотични вещества,

които не се придържат по строго контролираните от компетентните органи икономически канали, с цел тяхното използване за медицински и научни цели. Това тълкуване важи също така и за член 2 от Втора директива относно хармонизирането на данък добавена стойност.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 февруари 1984 година.

Подписи